

Nr. _____. Lagt fram í Héraðsdómi Reykjavíkur hinn 4. nóvember 2015.

Efstaleiti 5
IS 103 Reykjavík
5 400 300
5 400 301
logos@logos.is
www.logos.is

GREINARGERÐ
ÁKÆRÐA LÁRUSAR WELDING
í sakamálinu nr. S-192/2014:

Ákærvaldið
gegn
Lárusi Welding,
Jóhannesi Baldurssyni
og
Þorvaldi Lúðvík Sigurjónssyni

1 MÁLFLUTNINGSUMBOÐ

Óttar Pálsson hrl., LOGOS lögmannspjónustu, Efstaleiti 5, 103 Reykjavík, ottar@logos.is, sími 860 2316, flytur mál þetta sem skipaður verjandi ákærða Lárusar Welding.

2 DÓMKRÖFUR ÁKÆRÐA

Ákærði krefst þess að hann verði sýknaður af kröfum ákærvaldsins og að allur sakarkostnaður verði lagður á ríkissjóð, þ.m.t. málsvarnarlaun verjanda hans að meðtöldum virðisaukaskatti samkvæmt mati dómsins eða framlögðu málskostnaðaryfirliti.

3 SKJÖL

Ákærði leggur fram greinargerð þessa.

4 ATVIK MÁLSINS

4.1 Fyrsti ákæruliður

1. Í I. lið ákæruskjals er ákærða gefin umboðssvik skv. 249. gr. sbr. 243. gr. almennra hegningarlaga nr. 19/1940 (alm. hgl.) að sök með því að:

„hafa 16. nóvember 2007 sem forstjóri og formaður áhættunefndar Glitnis banka hf. [...] misnotað aðstöðu sína með því að fara út fyrir heimildir sínar til lánveitinga og stefna fjármunum bankans í verulega hættu þegar

hann lét bankann veita FS 37 ehf. [...] 19.538.481.818 króna lán, án fullnægjandi trygginga og í andstöðu við reglur stjórnar bankans og lánareglur bankans, þar sem lánið rúmaðist ekki innan viðskiptamarka sem áhættunefnd og ákærði gátu ákveðið. [...]"

2. Helstu atvik málsins eru þau að hinn 16. nóvember 2007 lánaði Glitnir banki hf. (Glitnir) 19.538 milljón krónur til FS 37 ehf. (Stím) (bls. 232). Lánið var til eins árs og veitt í þeim tilgangi að fjármagna um 78% af kaupum Stím á um 4,3% hlut í Glitni og um 4,1% hlut í FL Group hf. (FL Group). Hlutabréfin keypti félagið af Glitni sjálfum með kaupsamningi dags. 14. nóvember 2007 (bls. 229) á markaðsverði þess tíma, alls 640.000.000 hluti í Glitni á genginu 25,5 krónur á hlut og 380.000.000 hluti í FL Group á genginu 22,05 krónur á hlut. Söluverð hinna seldu hluta í Glitni var 16.320 milljónir króna og söluverð hinna seldu hluta í FL Group 8.379 milljónir króna. Alls var söluverð hlutabréfanna sem Glitnir seldi því 24.699 milljónir króna. Jafnframt hafði bankinn tekjur af viðskiptunum vegna þóknunar og lántökugjalda sem námu 339 milljónum. Fjárhæð hlutabréfa-viðskiptanna að meðtöldum þóknunum og lántökugjöldum til Glitnis nam því alls 25.038 milljón krónum.
3. Til tryggingar láninu voru bankanum sett að veði hlutabréfin í FL Group (bls. 242) og allt hlutafé Stím (bls. 244). Þá voru hlutabréf Stím í Glitni háð sölu- og veðsetningarbanni samkvæmt samningi við bankann (bls. 248).
4. Að öðru leyti voru hlutafjárkaup Stím fjármögnuð með víkjandi láni frá Fons hf. (Fons) að fjárhæð 2,5 milljarðar króna í gegnum félagið FS 38 ehf., víkjandi láni frá Saga Capital Fjárfestingabanka hf. að fjárhæð 1 milljarður króna og eiginfjárframlagi hluthafa Stím að fjárhæð 2 milljörðum króna. Þar af lagði Glitnir Stím til eigið fé í gegnum STM ehf. að fjárhæð 650 milljónir króna. Eignaðist Glitnir við það 32,5% hlutafjár í félaginu. Samantekið var því endanleg fjármögnun hlutabréfakaupanna að meðtöldum þóknunum eftirfarandi (í milljónum króna):

	Glitnir	Aðrir	Alls
Lán	19.538	0	19.538
Víkjandi lán	0	3.500	3.500
Eigið fé	650	1.350	2.000
Alls	20.188	4.850	25.038

5. Áhætta Glitnis á undirliggjandi eignir Stím, þ.e. hluti í Glitni og FL Group, minnkaði því um 4.850 milljónir króna vegna viðskiptanna.

6. Tekið skal fram að Glitnir fjármagnaði víkjandi lánveitingu Fons að fjárhæð 2,5 milljarðar króna með samsvarandi láni til þess félags (bls. 392). Þegar horft er til fjárstreymis vegna viðskiptanna runnu því 2.350 milljónir króna til Glitnis (25.038 - 20.188 - 2.500).
7. Ákvörðun um lánveitinguna var tekin í fjölskipaðri áhættunefnd Glitnis á fundi nefndarinnar sem haldinn var hinn 12. nóvember 2007 (bls. 832). Í kjölfarið unnu starfsmenn Glitnis að því að ljúka málinu. Lánaskjöl voru undirrituð 16. nóvember 2007. Ákærði, ásamt Guðmundi Hjaltasyni, ritaði undir fyrir hönd Glitnis. Endanleg útfærsla lánsins var staðfest í fjölskipaðri áhættunefnd Glitnis á fundi nefndarinnar hinn 20. nóvember 2007 (bls. 1822).

4.2 Annar ákæruliður

8. Í II. lið ákæruskjals er ákærða gefin umboðssvik skv. 249. gr. sbr. 243. gr. alm. hgl. að sök með því að:

„hafa 4. janúar 2008 sem forstjóri og formaður áhættunefndar Glitnis banka hf. [...] misnotað aðstöðu sína með því að fara út fyrir heimildir sínar til lánveitinga og stefna fjármunum bankans í verulega hættu þegar hann lét Glitni [...] veita Stími [...] 725.733.870 króna peningamarkaðslán, án fullnægjandi trygginga og í andstöðu við reglur stjórnar bankans og lánareglur bankans, þar sem lánið rúmaðist ekki innan viðskiptamarka sem áhættunefnd og ákærði gátu ákveðið.“

9. Helstu atvik málsins eru þau að Stím hafði verið stofnað um fjárfestingu í hlutabréfum í Glitni og FL Group. Með viðskiptunum við Glitni í nóvember 2007, sem fjallað er um undir I. ákærulið, varð Stím hluthafi í FL Group.
10. Hinn 4. desember 2007 var tilkynnt um fyrirætlun stjórnar FL Group um að auka hlutafé félagsins um allt að 64 milljarða króna með útgáfu nýs hlutafjár á genginu 14,7 krónur pr. hlut. Stærstum hluta þeirra fjármuna skyldi varið til kaupa á nánar tilgreindum fasteignafélögum en seljandinn í þeim viðskiptum fékk sem endurgjald við söluna nýja hluti í FL Group að verðmæti 53,8 milljarðar króna miðað við áður nefnt gengi. Nýtt hlutafé að markaðsvirði tíu milljarðar króna yrði jafnframt boðið fagfjárfestum. Samhliða var síðan tilkynnt um fyrirhugað forgangsréttarútboð á nýju hlutafé að fjárhæð allt að þremur milljörðum króna á fyrsta ársfjórðungi 2008. Nýir hlutir yrðu boðnir hluthöfum á genginu 14,7 í réttu hlutfalli við eign þeirra í félaginu. Sjá bls. 2893 í gögnum málsins.
11. Hinn 17. desember 2007 skráði Stím sig fyrir áskrift að 49.369.651 nýjum hlutum í FL Group á 14,7 krónur pr. hlut fyrir samtals tæplega 726 milljónir króna (bls. 2032). Áskriftina undirritaði Þórleifur Stefán Björnsson, framkvæmdastjóri, fyrir

hönd Stím. Áskriftin fól í sér skuldbindandi og óafturkræft loforð af hálfu félagsins og skyldi kaupverð hinna nýju hluta greitt að kröfu Kaupþings banka hf., sem hafði umsjón með hlutafjárútboðinu fyrir hönd útgefandans, eigi síðar en kl. 16:00 hinn 4. janúar 2008.

12. Ákærði tekur fram að hann kom ekki að ákvörðun um þátttöku Stím í nefndu hlutafjárútboði FL Group og hafði enga aðkomu að áskrift félagsins umrætt sinn.
13. Dagslokagengi hluta í FL Group hinn 17. desember 2007 var 14,8 krónur á hlut.
14. Ákvörðun um að veita lánið sem ákært er vegna átti sér ekki langan aðdraganda. Hinn 4. janúar 2008, kl. 13:51, barst ákærða ásamt öðrum áhættunefndarmönnum beiðni um samþykki milli reglulegra funda áhættunefndar fyrir skammtímaláni til Stím að fjárhæð 753 milljónir króna (bls. 1876). Láninu skyldi varið til að fjármagna kaup Stím á nýjum hlutum í FL Group gegn veði í hlutunum en uppgjörsdagur vegna viðskiptanna væri þann dag, 4. janúar 2008. Í erindinu kom m.a. fram að stjórn Stím hefði í desember 2007 tekið ákvörðun um þátttöku í hlutafjárútboði FL Group með það fyrir augum að selja hlutina í beinu framhaldi („right away“) en jafnframt að markaðsvirði hluta í FL Group vær nú 10% lægra en útboðsgengið.
15. Ákærði samþykkti að veita lánið með tölvupósti kl. 14:39 sama dag (bls. 1880). Það gerðu einnig Alexander K. Guðmundsson og Guðmundur Hjaltason (bls. 1891, 1917 og 1919). Lánið var síðan greitt út.
16. Klukkan 16:55 þennan sama dag barst ábending frá Sverri Erni Þorvaldssyni, framkvæmdastjóra áhættustýringar, um að lánið þarfnaðist staðfestingar í stjórn miðað við áhættuflokkinn (bls. 1907). Þá hafði lánið þegar verið greitt út.
17. Í samræmi við það sem reglur áhættunefndar kváðu á um var lánið staðfest á næsta reglulega fundi nefndarinnar hinn 9. janúar 2008 (bls. 1932) og þar bókað að málinu skyldi vísað til stjórnar.
-
18. Á stjórnarfundi í Glitni hinn 28. janúar 2008 (bls. 2003) var samþykkt tillaga um viðskiptamörk fyrir Stím að fjárhæð 21,8 milljarðar króna. Með því voru lánveitingar Glitnis til Stím samkvæmt I. og II. ákærulið færðar undir samþykkt viðskiptamörk fyrir félagið.
-

19. Ákærði tekur fram að hann hafði engra persónulegra hagsmuna að gæta af þeim lánveitingum sem hann sætir ákæru vegna. Hið sama á við um aðra starfsmenn Glitnis sem að málunum komu. Það var einfaldlega *viðskiptalegt mat* ákærða og annarra áhættunefndarmanna eftir því sem við á að þær ráðstafanir sem um ræðir þjónuðu hagsmunum Glitnis: í fyrra tilvikinu með því beinlínis að draga úr fjárhagslegri áhættu Glitnis af eigin bréfum og hlutabréfum í FL Group; í hinu síðara til að koma í veg fyrir yfirvofandi greiðslufall Stím vegna áskriftarloforðs sem gefið hafði verið vegna útboðs á nýjum hlutum í FL Group en greiðslufall Stím hefði dregið verulega úr líkum þess að Glitnir fengi lán sitt til félagsins endurgreitt. Að þessu leyti voru ákvarðanir ákærða sambærilegar við fjölmargar aðrar sem hann þurfti að taka í starfi sínu sem forstjóri Glitnis og nefndarmaður í áhættunefnd bankans. Aldrei læddist að honum grunur um að þessar ákvarðanir áhættunefndarinnar kynnu að vera saknæmar, hvað þá refsiverðar. Nánar verður vikið að þeim forsendum sem lágu þessari skoðun ákærða til grundvallar í umfjöllun um röksemdir hans fyrir sýknu í málinu.
20. Ákærði er borinn sökum um brot sem varða við 249. gr. sbr. 243. gr. alm. hgl. um umboðssvik eins og fram hefur komið. Við þingfestingu málsins hinn 28. febrúar 2014 lýsti hann yfir sakleysi sínu og krefst nú sýknu í málinu.

5 SKILYRÐI 249. GR. ALMENNRA HEGNINGARLAGA NR. 19/1940

21. Ákvæði 249. gr. alm. hgl. um umboðssvik er svohljóðandi:

„Ef maður, sem fengið hefur aðstöðu til þess að gera eitthvað, sem annar maður verður bundinn við, eða hefur fjárreiður fyrir aðra á hendi, misnotar þessa aðstöðu sína, þá varðar það fangelsi allt að 2 árum, og má þyngja refsinguna, ef mjög miklar sakir eru, allt að 6 ára fangelsi.“

22. Skilyrði þau sem háttsemi þarf að uppfylla til að teljast refsínæm og falla undir ákvæðið eru eftirfarandi:

- Í fyrsta lagi að ákærði hafi verið í *aðstöðu* til að skuldbinda Glitni.
- Í öðru lagi að ákærði hafi *misnotað aðstöðu* sína hjá Glitni með umræddri ráðstöfun.
- Í þriðja lagi að háttsemi ákærða hafi valdið Glitni tjóni eða a.m.k. skapað bankanum *verulega fjártjónshættu*.

23. Almennar kröfur 18. gr. alm. hgl. um *ásetning* eiga við um huglæga afstöðu ákærða til misnotkunar á aðstöðu. Efnisinntak 243. gr. alm. hgl. um auðgunarásetning gerir að auki kröfu um að huglæg afstaða ákærða hafi staðið til þess að afla sér eða öðrum *fjárvinnings* á þann hátt að Glitnir biði ólöglega fjártjón að sama skapi.
24. *Sönnunarbyrðin* um sekt ákærða hvílir á ákærvaldinu, sbr. 108. laga nr. 88/2008 um meðferð sakamála. Ákærða verður ekki gert áfelli nema að *hafið sé yfir skynsamlegan vafa* að hann hafi gerst sekur um þá háttsemi sem honum er gefin að sök og að framangreind skilyrði refsíðabyrgðar séu uppfyllt, sbr. 109. gr. laga nr. 88/2008 um meðferð sakamála.
25. Ákærði byggir á að ósannað sé að hann hafi misnotað aðstöðu sína eða valdið Glitni verulegri fjártjónshættu í skilningi 249. gr. alm. hgl. Það eigi við um ávirðingar samkvæmt bæði I. og II. ákærulið. Því beri að sýkna ákærða af öllum sakargiftum.

6 RÖKSEMDIR OG SJÓNARMÍÐ FYRIR SÝKNU SAMKVÆMT I. ÁKÆRULIÐ

6.1 Misnotkun á aðstöðu

6.1.1 Afmörkun

26. Ákvæði 249. gr. alm. hgl. um umboðssvik hefur þann megintilgang að tryggja að sá, sem hefur fjárreiður annarra á hendi, taki fjárhagslegar ákvarðanir með hagsmuni umbjóðanda síns að leiðarljósi. Það er grundvallareinkenni umboðssvika að umboðsmaður bregðist trausti og trúnaði umbjóðandans. Misnotkun umboðsmanns á aðstöðu gagnvart umbjóðanda sínum felur því í sér *trúnaðarbrot* þeirra í millum.
27. Aðstaða verður aðeins talin misnotuð í merkingu 249. gr. alm. hgl. ef misnotkunin telst *ólögmæt*. Af hálfu fræðimanna hefur verið lagt til grundvallar að mörk þessa skilyrðis liggi nærri *verulegri* misnotkun. Mat á skilyrðinu um misnotkun á aðstöðu er samkvæmt þessu *efnislegt*, ekki formlegt. Hinn formlegi heimildabrestur ræður ekki úrslitum.
28. Í ákæruskjali er ákærða gefið að sök að hafa farið „út fyrir heimildir sínar til lánveitinga“ með því að láta bankann veita lán „í andstöðu við reglur stjórnar bankans og lánareglur bankans, þar sem lánið rúmaðist ekki innan viðskiptamarka

sem áhættunefnd og ákærði gátu ákveðið." Í málalímbúnaði ákæruvaldsins er einkum stuðst við tvær röksemdir (sem reyndar er torvelt að greina í sundur) í þessu sambandi: Annars vegar að lánveitingin hafi fallið utan heimilda áhættunefndar samkvæmt reglum bankans og heyrt undir stjórn. Hins vegar að ákærða hafi borið samkvæmt starfs- og trúnaðarskyldum sínum að senda stjórn bankans tillögu um viðskiptamörk lántakans til umfjöllunar og ákvörðunar áður en lánið var veitt.

29. Ákærði viðurkennir að lánið til Stím hafi farið upp úr þeim heimildum sem ákveðnar höfðu verið fyrir áhættunefnd Glitnis. Ákærði getur á hinn bóginn ekki fallist á að með ráðstöfuninni hafi hann misnotað aðstöðu sína hjá Glitni í skilningi 249. gr. alm. hgl. Eftirfarandi atriði hafa verulega þýðingu í því sambandi:

- Í fyrsta lagi að lánveitingin var fyrst samþykkt í fjölskipaðri áhættunefnd og nákvæm útfærsla síðan staðfest í nefndinni, í bæði skiptin einróma og án athugasemda.
- Í öðru lagi að lánveitingin fól í sér óverulegt frávik frá þeim heimildum sem ákveðnar höfðu verið fyrir áhættunefnd.
- Í þriðja lagi að ákærða var alls ókunnugt um að ákvörðunin væri utan heimilda áhættunefndar; það var ekki sérstakt hlutverk ákærða heldur annarra að hafa eftirlit með því.
- Í fjórða lagi að stjórn Glitnis samþykkti síðar aukin áhættumörk fyrir Stím sem voru nægjanleg til að rúma lánið; í því fólst óbeint eftirfarandi samþykki ráðstöfunarinnar.
- Í fimmta lagi að lánveitingin þjónaði samkvæmt viðskiptalegu mati ákærða hagsmunum Glitnis og dró úr fjárhagslegri áhættu bankans; mat hans var forsvaranlegt.
- Í sjötta lagi að engar vísbendingar eru um að nokkur leynd hafi hvílt yfir málinu eða að því hafi vísitandi verið haldið frá stjórn bankans.

30. Verður nú vikið að hverju þessara atriða fyrir sig.

6.1.2 Ákvörðun fjölskipaðrar áhættunefndar

31. Samkvæmt ákæru er ekki um það deilt að áhættunefnd Glitnis tók ákvörðun um að veita lánið sem ákært er vegna. Málsókn á hendur ákærða byggir þannig ekki á að hann hafi farið á svig við ákvörðun áhættunefndarinnar. Með öðrum orðum, *ákærði sætir ekki ákæru fyrir að hafa misnotað aðstöðu sína með því að hafa framkvæmt lánveitingu í andstöðu við samþykki áhættunefndar.*
32. Í ákæruskjali er ákærða gefið að sök að hafa „látið“ Glitni veita hið umþrætta lán. Með því er sterklega gefið í skyn að lánveitingin hafi verið ákvörðun ákærða, en ekki annarra. Þetta endurspeglast einnig í því að ákærði sætir einn ákæru vegna málsins. Hann var vissulega forstjóri og formaður áhættunefndar bankans en í því fólst ekki að hann bæri ríkari ábyrgð á ákvörðunum nefndarinnar en aðrir nefndarmenn. Að mati ákærða er óskiljanlegt að ákæruvaldið skuli freista þess að gera hann einan ábyrgan vegna ákvörðunar sem margir stóðu að.
33. Eins og rakið er í málavaxtalýsingu hér að framan var lán til Stím samþykkt á fundi áhættunefndar hinn 12. nóvember 2007. Fundinn sátu eftirtaldir áhættunefndarmenn, auk ákærða: Alexander K. Guðmundsson, framkvæmdastjóri fjármála og áhættustýringar, Erlendur Magnússon (í síma) (tók ekki þátt í afgreiðslu málsins), framkvæmdastjóri skuldsettrar fjármögnunar, Guðmundur Hjaltason, framkvæmdastjóri lánasviðs, Helgi Anton Eiríksson (í síma), framkvæmdastjóri fyrirtækjaráðgjafar, Sverrir Örn Þorvaldsson (í síma), framkvæmdastjóri á sviði áhættustýringar, og Guðrún Gunnarsdóttir, framkvæmdastjóri útlánaeftirlits. Jafnframt sat fundinn aðallögfræðingur bankans, Einar Páll Tamimi, svo og Guðný Sigurðardóttir, lánastjóri Stím, og tveir aðrar starfsmenn bankans.
34. Um málið var eftirfarandi fært til bókar:

„2. FS37 ehf., id. 661007-2140 (553) Risk Class 7 / GYS

Nýtt eignarhaldsfélag í eigu Samherja 45%, Saga Capital 25%, Jakobs Flosasonar 20% og Ólafs Jóhanns Ólafssonar 10% er að vinna að kaupum á hlutabréfum í Glitni og FL Group, 4,9% í hvoru félagi. Félagið heitir í upphafi FS37 ehf, en nafni félagsins verður breytt fljótlega. Félagið hefur óskað eftir allt að 80% fjármögnun á kaupunum, en líklegast að það verði einungis tæp 78%.

20% - 22% kæmu í eigin fé annars vegar og hins vegar í víkjandi lánum frá Fons, BYR, Saga Capital og jafnvel Icebank.

Lánamál

Óskað er eftir heimild til að lána FS37 ehf allt að 80% af kaupverði 4,9% hlutar í Glitni og 4,9% hlutar í FL Group, lánsfjárhæð allt að 24 milljörðum. Til tryggingar láninu verði sett að veði hin keyptu bréf í FL Group, allt

hlutafé í FS37 ehf auk sölu- og veðsetningarbanns á öðrum eignum félagsins.

Inn í samþykktum félagsins verður ákvæði sem að stjórn félagsins, eða öðrum þeim sem heimild hafa til að binda félagið, sé óheimilt að samþykkja hvers konar fjárfestingar eða skuldsetningu án þess að hafa áður aflað skriflegs samþykkis lánveitenda félagsins á hverjum tíma EÐA önnur ákvæði sem tryggja sömu niðurstöðu.

Vaxtaálag verði á bilinu 2,75% - 2,95%, og lántökugjald 0,9%-1%

Niðurstaða: Samþykkt að ljúka málum á þeim nótum sem lagt er fram."

35. Endanleg útfærsla lánsins lá ekki fyrir þegar ákvörðun áhættunefndar var tekin og því samþykkt að „ljúka málum á þeim nótum sem lagt er fram.“ Lánið rúmaðist hins vegar vel innan þeirra marka sem samþykkt höfðu verið, t.d. með því að lánsfjárhæðin var umtalsvert lægri en gert hafði verið ráð fyrir að kynni að verða. Af þeim sökum var óþarft að leggja lánið fyrir áhættunefnd að nýju. Umfram skyldu var það engu að síður gert og endanleg útfærsla staðfest í áhættunefnd á fundi nefndarinnar hinn 20. nóvember 2007 (bls. 1822). Fundinn sátu eftirtaldir áhættunefndarmenn, auk ákærða: Helgi Anton Eiríksson, Guðrún Gunnarsdóttir, Sverrir Örn Þorvaldsson, Erlendur Magnússon og Guðmundur Hjaltason. Jafnframt sat fundinn aðallögfræðingur bankans, Einar Páll Tamimi, auk nokkurra annarra starfsmanna.

36. Um málið var eftirfarandi fært til bókar:

„2. Project Stím ehf / FS37 ehf., id. 661007-2140 (553) Risk Class 7 / GYS

Á áhættunefndarfundi 12. nóvember s.l. var samþykkt lánamál vegna kaupa á hlutum í FL og GLB, allt að 4,9% í hvoru félagi.

Nokkrar breytingar urðu á málinu í vinnslu þess en eftirfarandi er endanlegur strúktúr.

Nýtt eignarhaldsfélag FS37 ehf (verður Stím ehf) keypti 4,1% hlut í FL og 4,3% hlut í GLB. Eigendur félagsins eru Jakob Valgeir Flosason og félagar 32,5%, Saga Capital 15%, SPV fjárfestingar (BYR) 10%, BLÓ (Óskar Eyjólfsen) 10% og STM ehf 32,5%. STM ehf er nú í eigu Glitnis en hluturinn er ætlaður til sölu og er unnið að því að finna fjárfesta til að taka hlutinn.

Kaupverð og þóknanir samtals 25 milljarðar og senior lán frá Glitni upp á 19,5 milljarða. Víkjandi lán frá Saga Capital og FS38 ehf (100% í eigu Fons) upp á 3,5 milljarða og eigið fé 2 milljarðar.

Lánamál

Eftirfarandi er lagt fram til staðfestingar frá áhættunefnd

- ✓ ISK 19,6 milljarða lán til FS37 ehf
- ✓ Lánstími 1 ár
- ✓ Ráðstafað til kaupa á 4,1% hlut í FL og 4,3% hlut í GLB
- ✓ Lánshlutfall 78% (þekja 128%)
- ✓ Veðköll í 85% LTV (118% þekja) og 90% (111% þekja)

- ✓ Tryggingar. 380 milljón hlutir í FL Group sem eru allir hinir keyptu hlutir, allt hlutfé í FS37 ehf auk sölu- og veðsetningarbanns á öðrum eignum félagsins.
- ✓ Inn í samþykktum félagsins er ákvæði um að stjórn félagsins, eða öðrum þeim sem heimild hafa til að binda félagið, sé óheimilt að samþykkja hvers konar fjárfestingar eða skuldsetningu án þess að hafa áður aflað skriflegs samþykkis lánveitenda félagsins á hverjum tíma.
- ✓ Vaxtaálag var 2,95%
- ✓ Lántökugjald 1%
- ✓ IRR 27,7%

Niðurstaða: Samþykkt."

37. Samkvæmt framangreindu stóð ákærði ekki einn að þeirri ákvörðun sem hann sætir ákæru fyrir. Að ákvörðuninni stóðu *sex áhættunefndarmenn*, þar á meðal sumir af æðstu stjórnendum bankans á sviði áhættustýringar og útlánaeftirlits. Allir fengu nefndarmenn kynningu á málinu. Allir höfðu nefndarmennirnir sömu forsendur og upplýsingar til ákvörðunartökunnar og ákærði hafði. Allir höfðu þeir neitunarvald í nefndinni, sbr. 3. gr. General Rules on Credit and Market Risk (bls. 730) og 5. gr. Code of Conduct Glitnir banki hf. – Risk Committee (bls. 818). Enginn áhættunefndarmanna eða annarra viðstaddra hreyfði mótmælum. Enginn áhættunefndarmanna (eða annarra viðstaddra) vakti athygli á að lánveitingin kynni að fara fram úr heimildum áhættunefndarinnar og þarfnaðist samþykkis stjórnar.
38. Fimm áhættunefndarmenn, auk ákærða, staðfestu síðan endanlega útfærslu lánveitingarinnar, án athugasemda og án þess að séð verði að sérstaka skyldu hafi borið til staðfestingarinnar. Að mati ákærða sýnir sú staðreynd að málið var umfram skyldu lagt fyrir áhættunefnd til staðfestingar að nýju eftir að endanleg útfærsla lá fyrir að öllum hlutaðeigandi gekk gott eitt til. Engan hafi grunað að í láninu gæti falist trúnaðarbrot gagnvart Glitni, misnotkun á aðstöðu þeirra starfsmanna sem að láninu stóðu, hvað þá refsiverður verknaður.

6.1.3 Óverulegt frávík frá heimildum

39. Ákærði mótmælir því ekki að hið umþrætta lán hafi farið fram úr heimildum áhættunefndar samkvæmt General Rules on Credit and Market Risk (bls. 730) og Credit Manual bankans (bls. 737). Mikilvægt er hins vegar að hafa í huga að af því leiðir ekki sjálfkrafa að skilyrði umboðssvikaákvæðis 249. gr. alm. hgl. sé uppfyllt.
40. Samkvæmt 4. gr. fyrrnefndu reglnanna og 4. mgr. 4. gr. hinnar síðarnefndu voru heimildamörk áhættunefndar settar fram sem hlutfall af eiginfjárgrunni bankans

samkvæmt lögum nr. 161/2002 um fjármálafyrirtæki. Heimildir voru ólíkar fyrir mismunandi lántaka eftir því hvar þeim var skipað í áhættuflokk. Þannig hafði nefndin, sem var æðsta lánanefnd bankans, heimildir til að veita lán til lántaka í áhættumesta flokknum, flokki 10, fyrir fjárhæð allt að 1% af eiginfjárgrunni bankans en allt að 20% af eiginfjárgrunni bankans til lántaka í áhættuminnsta flokknum, flokki 1. Stím hafði verið skipað í flokk 7 en heimildir áhættunefndar fyrir þann flokk námu 8% af eiginfjárgrunni. Á þeim tíma sem lánið var veitt var eiginfjárgrunnur Glitnis kr. 215.036 milljarðar króna, sbr. skýring 29 við uppgjör bankans fyrir fyrstu níu mánuði ársins 2007 (bls. 2921). Heimildir áhættunefndar til lánveitinga til lántaka í flokki 7 voru því takmarkaðar við 17,2 milljarða króna. Lánið til Stím nam ríflega 19,5 milljörðum króna eða u.þ.b. 9% af eiginfjárgrunni bankans.

41. Af hálfu ákærða er á því byggt að frávikið geti ekki talist verulegt í ljósi aðstæðna allra. Í því sambandi er rétt að benda á eftirfarandi:

- Í fyrsta lagi að lánið fór aðeins um 13% fram úr heimildum áhættunefndar (í 9% í stað 8%) vegna lántaka í áhættuflokki 7. Hefði Stím til að mynda sem lántaki verið fellt í áhættuflokk 6 í stað 7, hefðu heimildir áhættunefndar numið allt að 10% af eiginfjárgrunni og lánið fyllilega rúmast innan þess. Ákærði bendir á þessu sambandi að skilgreining áhættuflokka og áhættuflokkun viðskiptavina fór eftir reglum (Credit Manual) sem samþykktar voru í áhættunefnd en ekki í stjórn bankans, sbr. bls. 774 í gögnum málsins.
- Í öðru lagi að lánið var óverulegt sem *hlutfall af heildareignum* bankans, sem voru 2.766 milljarðar króna á þessum tíma, sbr. uppgjör á bls. 2921, eða um 0,7%. Óhjákvæmilegt er að setja lánið í þetta samhengi þegar lagt er mat á hvort frávik frá reglum geti talist slíkt að misnotkun teljist veruleg í skilningi 249. gr. alm. hgl.
- Í þriðja lagi ber að líta til þess að 8% mörk áhættunefndar samkvæmt reglum Glitnis fólu í sér *innri viðmið* bankans um útlánaheimildir. Lánveitingin rúmaðist hins vegar auðveldlega innan þeirra 25% marka sem giltu samkvæmt 1. mgr. 30. gr. laga nr. 161/2002 um fjármálafyrirtæki og 3. gr. reglna Fjármálaeftirlitsins nr. 216/2007 um þetta efni.

- Í fjórða lagi er nauðsynlegt að líta til þess að lánið fól ekki í sér *nýja áhættu* á efnahagsreikningi Glitnis heldur áframhaldandi en *takmarkaðri* áhættu á undirliggjandi eignir Stím; lánið var hluti af heildarráðstöfun sem *dró úr* fjárhagslegri áhættu bankans, sjá nánar kafla 6.2.4.

42. Með vísan til alls framangreinds er á því byggt af hálfu ákærða að hvað sem liðið hafi formlegum heimildum áhættunefndar og eftir atvikum hans, sem forstjóra Glitnis, sé útilokað að sú ráðstöfun sem um er deilt í máli þessu geti talist til *verulegrar misnotkunar* á aðstöðu í skilningi 249. gr. alm. hgl.

6.1.4 Ákærða var ókunnugt um að farið væri fram úr mörkum. Yfirsjón annarra sem orsakavaldur

43. Ákærði gegndi starfi sem forstjóri Glitnis. Sem slíkur bar hann ábyrgð á daglegum rekstri bankans lögum samkvæmt, sjá 50. gr. laga nr. 161/2002 um fjármálafyrirtæki, sbr. 2. mgr. 68. gr. laga nr. 2/1995 um hlutafélög. Í þessu fólst vitaskuld ekki að ákærði tæki allar ákvarðanir sem heyrðu undir daglegan rekstur. Í fyrirtæki eins og Glitni dreifðist ákvarðanatataka og framkvæmd ákvarðana á fjölmarga einstaklinga og nefndir samkvæmt fyrirframákveðnu stjórnskipulagi, skipuriti, verkferlum og stöðuumboði einstakra starfsmanna. Enn síður gat ákærði að lögum borið persónulega ábyrgð á hvers kyns ákvörðunum sem til daglegs rekstrar heyrðu, hvað þá refsíábyrgð. Af hálfu ákærða er á því byggt að *innan skynsamlegra marka hafi hann mátt reiða sig á starfsfólk bankans og þá sérfræðinga sem þar störfuðu*.
44. Til öryggis skal þess getið að með þessu er ekki haldið fram að ákærði hafi verið ábyrgðarlaus í störfum sínum. Því fer fjarri. Starf hans og staða hjá bankanum – en ekki frelsi – var undir því komið að daglegur rekstur bankans væri í góðu horfi.
45. Á stjórn Glitnis hvíldi sú skylda að lögum að marka stefnu bankans hvað útlánaáhættu varðaði. Jafnframt var Glitni, eins og öðrum fjármálafyrirtækjum, skylt á hverjum tíma að hafa yfir að ráða tryggu eftirlitskerfi með áhættu í tengslum við alla starfsemi sína, sbr. 17. gr. laga nr. 161/2002 um fjármálafyrirtæki. Vegna þessa höfðu ýmsar reglur um útlánaáhættu, útlánaferla og eftirlit með áhættu verið samþykktar í stjórn bankans og áhættunefnd. Meðal þeirra var útlánahandbók bankans (e. Credit Manual) sem samþykkt var í áhættunefnd hinn 7. nóvember 2007 (bls. 737). Í útlánahandbókinni var verkferlum lánveitinga hjá Glitni lýst og í 1. mgr. 6. gr. sérstaklega fjallað um

hlutverk áhættustýringar (*risk management*) í því sambandi. Um áhættustýringu sagði m.a.:

„6.1. RISK MANAGEMENT

The RM is a function outside the credit decision process responsible for reporting and monitoring on the consolidated credit portfolio and the development of credit risk. The monitoring involves:

[...]

- Ensuring that [...] exposure limits are accounted for
- Ensuring that exposures and proposed credit limits are clearly stated [...]
- Ensuring and monitoring that limits and authorization levels are not breached
- Ensuring that the credit decisions are documented according to internal standards

The RM has no decision authority or veto rights at committee meetings.

RM can stop a credit request if the formal requirements are not fulfilled.

Examples of those requirements are:

- Lack of a rating
- Important information missing

[...]” (Leturbr. ÓP.)

46. Til ábyrgðar útlánastýringar (*credit management*) heyrði m.a., sbr. grein 6.2 í útlánahandbókinni, að:

„Ensure that decisions are within the bank's overall risk framework and in line with defined risk appetite”.

47. Til ábyrgðar lánastjóra (*credit managers*) heyrði m.a., sbr. grein 6.3.2 í útlánahandbókinni, að:

„[Draft] credit requests and prepare proposals to CCs including risk classification, pricing [...] and credit limits”.

48. Samkvæmt þessu er ljóst að það heyrði til hlutverks og ábyrgðar áhættustýringar Glitnis, útlánastýringar og eftir atvikum lánastjóra, að tryggja að til staðar væru upplýsingar um heimildamörk og að nefndir sem fóru með útlánaheimildir brytu ekki gegn þeim. Í því tilviki sem hér um ræðir fórst það fyrir. Engin gögn liggja fyrir í málinu sem benda til þess að ákærða eða öðrum nefndarmönnum áhættunefndar hafi verið gerð grein fyrir þessu eða borist ábending um að fyrirhuguð lánveiting til Stím þarfnaðist stjórnarsamþykkis.

49. Ákærði hefur engar skýringar á ástæðum þess að farist hafi fyrir að vekja athygli á þessu en ekki virðist ónærtækt að ætla að einfaldri yfirsjón, mistökum,

starfsmanna áhættustýringar og útlánaeftirlits sé um að kenna. Enda var áhættunefnd æðsta lánanefnd bankans og frávikið ekki svo verulegt að þetta hafi blasað við, sbr. umfjöllun í næsta kafla hér á undan. Framburður vitna við rannsókn málsins virðist ennfremur skjóta stoðum undir þessa skoðun, sbr. t.d. framburði Guðrúnar Gunnarsdóttur á bls. 5072, Sverris Arnar Þorvaldssonar á bls. 5738, Erlendar Magnússonar á bls. 3471 og Guðnýjar Sigurðardóttur á bls. 3776. Sjá einnig tölvupóst Sverris Arnar Þorvaldssonar á bls. 1907 í gögnum málsins, sem varðar lánveitingu þá sem fjallað er um undir II. ákærulið, en þar kemur fram að Sverrir Örn hafi *ekki* verið „búinn að sjá að þetta mál [þ.e. síðari lánveitingin] þarf staðfestingu stjórnar miðað við áhættuflokkinn.“

50. Hvað sem þessu líður má ljóst vera að *ákærði hafði enga ástæðu til annars en að ætla að sú tillaga sem fyrir hann var lögð uppfyllti skilyrði sem sett voru í lánareglum bankans*. Vegna þeirra verkferla sem samþykktir höfðu verið í stjórn bankans og/eða áhættunefnd eftir atvikum og unnið var eftir við lánveitingar, einkum þegar litið er til skilgreinds hlutverks áhættustýringar, útlánastýringar og lánastjóra í því ferli, *mátti ákærði treysta því að mál sem borið var undir hann og aðra í áhættunefnd félli innan heimilda nefndarinnar* enda engum vísbendingum um annað til að dreifa.
51. Ákærði fullyrðir að honum hafi alls verið ókunnugt um að ákvörðun áhættunefndar hinn 12. nóvember 2007 hefði farið fram úr heimildum nefndarinnar allt þar til hann var kallaður til yfirheyrslu við rannsókn þess máls sem hann sætir nú ákæru í. Fyrst þá heyrði ákærði þess getið.
52. Ákærði mótmælir því einnig harðlega sem gefið er í skyn í ákæru að hann einn hafi getað stýrt því hvaða mál skyldu lögð fyrir stjórn bankans. Þannig var t.d. mælt sérstaklega fyrir um að í 4. mgr. 3. gr. Credit Risk Policy (bls. 803) að eftirlit með áhættu vegna útlána (*credit risk control*) bæri ábyrgð á að tryggja hæfilega og tímanlega upplýsingagjöf til m.a. stjórnar um útlánaáhættu.

6.1.5 Óbeint eftirfarandi samþykki stjórnar

53. Á fundi stjórnar Glitnis hinn 28. janúar 2008 samþykkti stjórn bankans tillögu um heimildamörk fyrir Stím upp í 21,8 milljarða króna (bls. 348). Lánastjóri Stím, Guðný Sigurðardóttir, hafði útbúið tillöguna og sent til bæði ákærða (bls. 1997) og lögfræðinga bankans (bls. 2001). Ákærði gerði grein fyrir tillögunni á fundinum. Í tillögunni kom fram að Stím hefði verið stofnað í nóvember 2007 og listi birtur yfir hluthafa þess. Jafnframt var áhættuskuldbindingum Glitnis á félagið lýst. Skýrt

kom fram að Glitnir hefði veitt félaginu lán sem stæðu í nærri 21 milljarði króna til fjárfestinga í hlutabréfum gefnum út af FL Group og Glitni gegn tryggingum í FL Group hlutabréfunum og veðkvöð (*negative pledge*) á Glitnisbréfin. Þess var óskað að heimildamörk á félagið yrðu hækkuð um einn milljarð króna, úr 20,760 milljörðum króna í 21,760 milljarða króna, í tengslum við fyrirhugaða gerð svokallaðs „currency overlay“ samnings milli Stím og Glitnis en útlánaígildi samningsins var metið 500 milljónir króna.

54. Í athugasemdum (*comments*) við tillöguna var sérstaklega áréttað að Stím væri í áhættuflokki 7 og að tillagan félli utan heimildamarka áhættunefndar sem væru 8% af eiginfjárgrunni fyrir þann flokk og innan sviga tekið fram að sú fjárhæð næmi um 17 milljörðum króna. Þess vegna væri tillagan nú borin undir stjórn til samþykkis.
55. Ákærði getur fallist á að æskilegt hefði verið að í tillögunni hefði skýrt komið fram að lán til Stím hefðu verið veitt án samþykkis stjórnar. Á hinn bóginn er til þess að líta að einstökum stjórnarmönnum var kunnugt um lánveitinguna til Stím og að í tillögunni sem lögð var fyrir stjórnina og samþykkt var engu leynt um fyrri lán félagsins. Aukinheldur mátti af minnisblaði því sem lagt var fyrir á fundinum ráða að fyrri lán hefðu farið fram úr heimildum áhættunefndarinnar (bls. 2002). Hafi stjórnarmenn haft athugasemdir fram að færa við þær lánveitingar, eða þá staðreynd að þær hafi ekki verið bornar undir stjórn til samþykkis eða synjunar, var þeim hægt leikur að gera þær á fundinum. Engar slíkar athugasemdir við fyrri lánveitingar komu á hinn bóginn fram. Þvert á móti, stjórn bankans tók einróma ákvörðun um auka lánamörk bankans á Stím enn frekar.
56. Að mati ákærða felst í þessu að stjórn Glitnis hafi eftir á óbeint samþykkt lánveitingar Glitnis til Stím. Honum verði ekki gerð refsing vegna ráðstafana sem óbeint hafi hlotið slíkt eftir á samþykki stjórnar bankans.

6.1.6 Lánið þjónaði hagsmunum Glitnis og dró úr fjárhagslegri áhættu bankans

57. Ákærði leggur ríka áherslu á að lánveitingin til Stím í nóvember 2007 fól í sér skynsamlega ráðstöfun. Stím-viðskiptin drógu úr fjárhagslegri áhættu bankans og styrktu eiginfjárlutfall hans. Ákvörðun um að veita lánið endurspegladi einfaldlega *viðskiptalegt* mat ákærða en í því fólst að lánið þjónaði hagsmunum bankans. Mat ákærða var *forsvaranlegt* og fór saman við mat annarra nefndarmanna í áhættunefnd svo og annarra starfsmanna bankans sem að málinu komu. Í þessu sambandi vísast nánar til umfjöllunar um fjárhagsleg áhrif

lánveitingarinnar í kafla 6.2. Hér þykir og rétt að minna á að hvorki ákærði né nokkur sem honum tengist hafði persónulegra hagsmuna að gæta af lánveitingunni og að því er hann veit best á hið sama við um aðra starfsmenn Glitnis sem að málinu komu. Í ljósi þessa sýnist útilokað að ákærði hafi gerst sekur um *trúnaðarbrot* og *verulega misnotkun á aðstöðu* í skilningi 249. gr. alm. hgl.

6.1.7 Engin launung

58. Þess er áður getið að umboðssvik eru í eðli sínu trúnaðarbrot. Náskyld ákvæði í norskum og sænskum rétti vísa þannig í heitum sínum beint til þessa trúnaðareðlis, sbr. grein 275 norsku hegningarlaganna (*utroskap*) og grein 10.5 sænsku hegningarlaganna (*trolöshet mot huvudman*). Þótt launung sé ekki hugtaksatriði umboðssvika er hún þó oftast fylgífiskur þeirrar háttsemi. Hún getur ennfremur skipt verulegu máli sem sönnunatriði þegar skera þarf úr um hvort skilyrði 249. gr. alm. hgl. eru uppfyllt. Því fer víðs fjarri í þessu tilviki. Lánið til Stím fékk hefðbundna meðferð og afgreiðslu innan Glitnis. Að því komu fjölmargir starfsmenn bankans, allt frá hugmyndastigi til útgreiðslu. Lánið var ekki tekið einu sinni fyrir í fjölskipaðri áhættunefnd á reglulegum fundi nefndarinnar; heldur voru öll meginatriði lánsins fyrst samþykktar í nefndinni sem síðan staðfesti einnig endanlega útfærslu lánsins. Hvergi í gögnum málsins er nokkra vísbendingu að finna um að ákærði eða aðrir starfsmenn bankans hafi reynt að leyna einhverjum efnisatriðum málsins eða vísvitandi fara á svig við verkferla. Engar vísbendingar eru um að ákærði eða aðrir starfsmenn bankans hafi haft annað en hag bankans að leiðarljósi við ákvarðanatökuna eða aðra úrvinnslu málsins. Að mati ákærða fær ráðstöfun hans og háttsemi öll afar illa samrýmst hugmyndum um *trúnaðarbrot* og kröfum 249. gr. alm. hgl. um að ákærði hafi *verulega misnotað aðstöðu* sína hjá Glitni.

6.1.8 Samantekt og niðurstaða

59. Samantekið sætir ákærði einn ákæru vegna ákvörðunar sem tekin var einróma í fjölskipaðri áhættunefnd Glitnis. Nefndin var æðsta lánanefnd bankans. Ákvörðunin fól í sér aðeins óverulegt frávík frá heimildum nefndarinnar sem ákveðnar höfðu verið fyrir lántaka í þeim tiltekna áhættuflokki sem hér var um að tefla. Það var ekki hlutverk ákærða, sem forstjóra Glitnis eða formanns áhættunefndar, að hafa sérstakt eftirlit með því að ákvarðanir nefndarinnar féllu innan heimilda hennar. Eftirlit með því heyrði hins vegar til skilgreinds hlutverks áhættustýringar, útlánastýringar og lánastjóra. Engar vísbendingar eru um að

athygli ákærða hafi verið vakin á að ákvörðun um hið umþrætta lán færi fram úr heimildum áhættunefndar. Gögn málsins eru nánast óyggjandi um að skortur þar á verði einfaldlega rakinn til mannlegra mistaka starfsfólks bankans. Ákærði gerði síðar grein fyrir lánveitingum til Stím í stjórn Glitnis í tengslum við beiðni um enn frekari hækkun viðskiptamarka fyrir félagið. Engar athugasemdir voru gerðar af hálfu stjórnarinnar sem þvert á móti ákvað enn að rýmka fyrir lánveitingar til Stím. Ákvörðun um að lána Stím var viðskiptaleg ákvörðun. Hún var til þess fallin að draga úr fjárhagslegri áhættu Glitnis og bæta eiginfjárstöðu bankans. Ákærvaldið hefur ekki með neinu móti gert sennilegt að ákvörðunin hafi verið óforsvaranleg eða unnin í þágu annarra en Glitnis.

60. Samkvæmt öllu framangreindu er alls ósannað að ákærði hafi gerst sekur um misnotkun á aðstöðu í skilningi 249. gr. alm. hgl.

6.2 Veruleg fjártjónshætta. Auðgunarásetningur

6.2.1 Afmörkun

61. Sérhverri lánveitingu fylgir áhætta. Lánastarfsemi er því áhættusöm í eðli sínu. Þegar reynir á umboðssvik vegna lánveitinga sem eiga sér stað í lánastarfsemi ber af þeim sökum að túlka skilyrðið um verulega fjártjónshættu þannig að í því felist krafa um að áhættan sem af láni hlýst sé *verulega meiri* en gera mátti ráð fyrir í rekstri viðkomandi fyrirtækis.
62. Í ákæruskjali er ákærða gefið að sök að hafa stefnt fjármunum bankans „í verulega hættu“ þegar hann lét bankann veita hið umþrætta lán. Í málatilbúnaði ákærvaldsins er einkum stuðst við eftirfarandi röksemdir í þessu sambandi: Í fyrsta lagi að með því að brjóta gegn reglum bankans hafi ákærða hlotið að vera ljóst að hann skapaði bankanum verulega fjártjónshættu. Í öðru lagi hafi tryggingar fyrir láninu verið „langt í frá fullnægjandi.“ Í þriðja lagi hafi lánveitingin byggt á „allt öðrum forsendum“ en áhættunefnd bankans hafði gengið út frá hinn 12. nóvember 2007. Á þetta verður ekki fallist.
63. Um frávík frá mörkum hefur þegar verið fjallað, sbr. kafla 6.1.3 hér að framan. Vísast til þess sem þar segir að breyttu breytanda. Eftir stendur hins vegar:
- í fyrsta lagi að bera forsendur ákvörðunar áhættunefndar saman við endanlega útfærslu lánsins (kafla 6.2.2);

- í öðru lagi að fjalla um lánið í samhengi við kröfur lánareglna Glitnis um tryggingar (kafla 6.2.3); og
- í þriðja lagi að greina nánar þá fjárhagslegu áhættu sem í láninu fólst í ljósi aðstæðna (kaflar 6.2.4 og 6.2.5).

Þessu til viðbótar þykir rétt

- í fjórða lagi að gera stuttan samanburð á þeim kostum sem ákærði og áhættunefnd Glitnis stóð frammi fyrir umrætt sinn (kafla 6.2.6); og
- loks að fjalla um meint tjón Glitnis vegna ráðstöfunarinnar (kafla 6.2.7).

6.2.2 Forsendur lánsins

64. Í upphafi umfjöllunar í þessum kafla er rétt að árétta það sem áður segir um að samkvæmt ákæru er ekki um það deilt að það var áhættunefnd Glitnis sem tók ákvörðunina um að veita lánið sem ákært er vegna. Þannig byggir málsókn á hendur ákærða *ekki* á að hann hafi farið á svig við ákvörðun áhættunefndarinnar. Með öðrum orðum, *ákærði sætir ekki ákæru fyrir að hafa misnotað aðstöðu sína með því að hafa framkvæmt lánveitingu í andstöðu við ákvörðun áhættunefndar*. Mikilvægt er að halda þessu til haga.
65. Í röksemdum ákæruvaldsins fyrir því að ákærði hafi orðið valdur að verulegri fjáртjónshættu Glitnis er samt tekið fram að hin umþrætta lánveiting hafi byggt „á allt öðrum forsendum en áhættunefnd bankans hafði gengið út frá 12. nóvember 2007.“ Í því sambandi er sérstaklega til þess vísað að eigendahópur Stím hefði tekið breytingum frá því sem kynnt var fyrir nefndinni.
66. Ákærði getur ekki fallist á að breytingar á eigendahópi Stím hafi gert það að verkum að forsendur lánveitingarinnar væru allt aðrar en upphaflega var gert ráð fyrir. Það stenst ekki skoðun. Áhættunefnd samþykkti að málinu yrði lokið „á þeim nótum sem lagt er fram“ en af því má ótvírátt ráða að nefndin hafi ekki litið svo á að endanlega væri búið að útfæra öll atriði.
67. Upplýsingar um eftirfarandi atriði lágu fyrir hinn 12. nóvember 2007 þegar áhættunefnd Glitnis tók ákvörðun um lánveitingu bankans til Stím: eignarhald, uppbyggingu efnahags, hámark lánsfjárhæðar, tryggingar og kvaðir, og vaxtaálag og lántökugjald. Það er vissulega rétt sem haldið er fram í rökstuðningi

ákærvaldsins að hugmyndir um eignarhald hafi breyst nokkuð við endanlega útfærslu lánsins. Önnur atriði voru hins vegar fullkomlega í samræmi við það sem lagt var fyrir áhættunefndina. Þannig nam lán Glitnis ekki hærra hlutfalli af eignum félagsins en gert hafði verið ráð fyrir. Tryggingar og kvaðir voru eins og um var rætt. Vaxtaálag og lántökugjald voru í efri mörkum þess sem gefið hafði verið upp. Loks var endanleg lánsfjárhæð umtalsvert lægri heldur en 24 milljarða króna hámarksfjárhæðin sem áhættunefndin hafði samþykkt, eða 19,6 milljarðar króna. Að halda því fram að lánið hafi byggt á „allt öðrum forsendum“ en áhættunefnd hafði gengið út frá er einfaldlega rangt. Enda fór svo að endanleg útfærsla lánsins var (umfram skyldu) samþykkt athugasemdalaust í áhættunefnd á fundi nefndarinnar nokkrum dögum síðar, hinn 20. nóvember 2007.

68. Sérstaklega þykir ákærða hæpið að halda því fram að breytingar á eignarhaldi Stím hafi nokkru breytt um fjárhagslegar forsendur lánsins. Stím var félag með takmarkaða ábyrgð. Í því fólst að hluthafar félagsins báru enga ábyrgð á skuldbindingum þess umfram hlutafjárframlagið, sbr. 1. mgr. 1. gr. laga nr. 138/1994 um einkahlutafélög. Samsetning hluthafahópsins gat því í raun ekki haft mikil áhrif á mat á fjárhagslegri stöðu félagsins. Félagið var eignarhaldsfélag, stofnað í þeim tilgangi halda utan um tiltekna fjárfestingu. Hluthafarnir lögðu félaginu til eigið fé í formi hlutafjár en því fylgdu engin loforð, hvorki samkvæmt samþykktum né hluthafasamkomulagi, um að styðja við félagið fjárhagslega ef fjárfestingar þess skiluðu ekki áætlaðri arðsemi.

6.2.3 Tryggingar

69. Á stjórn Glitnis hvíldi sú skylda að lögum að marka stefnu bankans hvað útlánaáhættu varðaði. Skyldan leiddi af almennum reglum 68. gr. laga nr. 2/1995 um hlutafélög, sbr. 50. gr. laga nr. 161/2002 um fjármálafyrirtæki. Jafnframt var Glitni, eins og öðrum fjármálafyrirtækjum, skylt á hverjum tíma að hafa yfir að ráða tryggu eftirlitskerfi með áhættu í tengslum við alla starfsemi sína, sbr. 17. gr. laga nr. 161/2002 um fjármálafyrirtæki. Vegna þessa höfðu ýmsar reglur um útlánaáhættu, útlánaferla og eftirlit með áhættu verið samþykktar í stjórn bankans og í áhættunefnd. Meðal þeirra voru almennar reglur um útlán og markaðsáhættu (e. General Rules on Credit and Market Risk) (bls. 730) og útlánahandbók bankans (e. Credit Manual) (bls. 737).
70. Í ákæruskjali er á því byggt að tryggingar fyrir láninu hafi verið „langt í frá fullnægjandi.“ Því til stuðnings er einkum vísað til 2. gr. reglna Glitnis um lán og

markaðsáhættu og greinar 8.4 í útlánahandbók bankans. Er því óhjákvæmilegt að taka þessar greinar upp í heild sinni.

71. Ákvæði 2. gr. almennra reglna Glitnis um útlán og markaðsáhættu hljóðuðu svo (í íslenskri þýðingu):

„Bankinn skal stýra útlánasafni sínu, þar á meðal ábyrgðum og annarri mótaðilaáhættu með tilliti til efnahagslegra skilyrða á hverju markaðs-svæði. Bankinn leitast við að tryggja gæði útlánasafnsins með því að dreifa áhættu eftir greinum og löndum, sem og greinum innan hvers lands. Lánaáhætta gagnvart einstöku efnahagssviði skal ekki fara fram yfir 35% af útlánasafni bankans á samstæðugrundvelli.

Bankinn leitast við að takmarka stórar útlánaáhættur, þ.e. útlánaáhættur sem nema meira en 10% af reglubundnu eiginfjárlutfalli (CAD vegið eigið fé). Þannig má engin einstök langtímaútlánaáhætta vera hærri en 20% af CAD vegnu eiginfjárlutfalli Glitnis á samstæðugrundvelli. Langtímamörk fyrir einstaka stóra útlánaáhættu skulu takmarkast við viðskiptavinum sem eru í áhættuflokkum 1-5 miðað við áhættumatslíkan bankans. Sérstaklega skal þess gætt að meta lánshæfi viðskiptavinar, gæði trygginga eða annarra áhættuþátta, sem og eðli útlánaáhættunnar og eðlislega áhættu hennar. Uppsafnaðar samstæðuútlánaáhættur sem eru hærri en 10% af samstæðuvegnu eigin fé mega ekki fara yfir 200%.

Allar ákvarðanir um útlánaáhættu og/eða markaðsáhættu skulu byggðar á formlegu áhættumati á viðskiptavininum og fjárhagsstöðu hans, lánshæfi hans, útlánasögu og öðrum viðeigandi upplýsingum. Ítarleg greining skal gerð á eðlislægri áhættu ákvörðunarinnar sem og viðeigandi áhættu-mildandi þáttum.”

72. Ákvæði greinar 8.4 í útlánahandbók Glitnis hljóðuðu svo (í íslenskri þýðingu):

„Almennt skal Glitnir kappkosta að draga úr áhættu að því marki sem mögulegt er með formlegum veðum, tryggingum, samningum og öðrum mildandi þáttum. Trygging er metin á markaðsvirði eða kaupverði, eftir því hvort er lægra, og Glitnir skal almennt áskilja sér þann rétt að leita eftir óháðu mati á veðsettum eignum nema viðskipti með þær séu víðtæk. Virði veðsettra trygginga skal alltaf endurmetið við árlega endurskoðun lánsins.

Þess skal gætt að meta ábyrgðaraðila og fjárhagsstöðu þeirra og taka tillit til binditímayfirlit tryggingarinnar og viðkomandi upphæðar.

Samningar og aðrir mildandi þættir skulu notaðir að teknu tilliti til eðli viðskiptavinarins, ákvörðun mótaðila, binditímayfirlits, tegundar fjármögnunar og sambandi við viðskiptavin. Með slíkum úrræðum skal ætíð leitast við að styrkja stöðu Glitnis og verja Glitni með nægilegum hætti ef kemur til vanskila.

Ef arðsöm verðbréf eru veðsett skal nota rauntímamat til að virkja veðköll og gæta skal þess að fylgjast vel með slíku veði."

73. Ákærði bendir á að framangreind ákvæði í innri reglum Glitnis fólu í sér reglur um takmarkanir á stórum áhættum, en ákærða er ekki gefið að sök að hafa brotið gegn þeim, svo og stefnumarkandi varúðaryfirlýsingar sem endurspeglast í orðum og orðasamböndum eins og að „leitast við“, „kappkosta“, „almennt“ o.s.frv. Tæpast geta slíkar stefnumarkandi yfirlýsingar í lánareglum Glitnis orðið fullnægjandi grundvöllur refsíábyrgðar yfir starfsmönnum bankans þótt áminningar eða brottrekstur gætu vitaskuld komið til álita, sbr. ákvæði 7. gr. almennra reglna Glitnis um útlán og markaðsáhættu, og einnig samhljóða ákvæði 14. gr. Credit Risk Policy (bls. 803):

„Violation of these rules will result in a caution and may lead to dismissal from employment.“

74. Fyrirmæli sem þessi verður ávallt að setja í það samhengi að Glitnir starfaði sem viðskiptabanki. Starfsemi bankans fólst í að lána út fjármuni til viðskiptavina en eðli málsins samkvæmt fylgdi slíkri starfsemi umtalsverð áhætta. Almennt var þannig lagt fyrir starfsfólk bankans að leitast við að *draga úr áhættu* að því marki sem mögulegt var. Mikilvægt er hins vegar að líta til þess að *engin krafa var gerð um að tryggingar stæðu lánum til fullnustu* enda var algengt að svo væri ekki. Ekkert í gögnum málsins bendir til annars en að ofangreindum stefnuyfirlýsingum hafi verið fylgt í einu og öllu þegar ákveðið var að veita lán til Stím í nóvember 2007.
75. Með vísan til þess sem að ofan greinir hafnar ákærði því að hann hafi gerst sekur um brot gegn 2. gr. reglna Glitnis um lánveitingar og markaðsáhættu og/eða grein 8.4 í útlánahandbók bankans.
76. Auk beinna veða var sett sölu- og veðsetningarbann á alla hluti Stím í Glitni og á allt hlutafé Stím. Þótt slíkar kvaðir teldust ekki til beinna trygginga, sbr. grein 4.6. í lánahandbók Glitnis frá 2004, er ljóst að með þeim var leitast við að styrkja stöðu Glitnis gagnvart Stím eins og reglur mæltu fyrir um.
77. Ákærði mótmælir því sem röngu sem fram kemur í ákæru, að í samhengi við tryggingaþekju lánsins beri að hafa í huga að kröfur Glitnis til trygginga hafi byggt á handbók bankans um lánamál (bls. 525), sem og vinnureglum vegna markaðsviðskipta Glitnis (bls. 719). Grein 3.3 í lánahandbókinni, sem ákæruvaldið

vísar sérstaklega til, gildir um „útreikning á og meðhöndlun viðskipta með afleiðusamninga“. Hið sama á við um vinnureglur vegna markaðsviðskipta, en í 3. gr. reglnanna kemur fram að viðskiptamenni þurfi „að leggja fram tryggingar fyrir útlánaígildi afleiðuviðskipta sinna“, sjá einnig 2. kafla reglnanna. Umrætt lán var ekki veitt í neinum tengslum við afleiðusamninga og beinlínis fráleitt að reglurnar sem ákæruvaldið vísar til hafi nokkra þýðingu við úrlausn málsins.

78. Í ákæru er á því byggt að lántaki hafi skuldbundið sig til þess að hafa stöðu eigna félagsins á móti samanlögðum uppreiknuðum eftirstöðvum lánsins samkvæmt samningnum að minnsta kosti 125%, en að við útgreiðslu lánsins 19. nóvember 2007 hafi gengi hluta í Glitni verið komið niður í 24,9 og gengi hluta í FL Group komið niður í 21,60, markaðsvirði hlutanna hafi því verið 24.144.000.000 krónur. Á útborgunardegi hafi tryggingarnar því verið 123,6% af lánsfjárhæðinni, sérstök skilyrði fyrir lánveitingunni hafi því verið í uppnámi.
79. Ákærði mótmælir því að staða trygginga á útborgunardegi skipti nokkru máli um mat á refsináemi þeirrar háttsemi sem honum er gefin að sök enda liggur fyrir að ákærði undirritaði lánaskjölin þann 16. nóvember 2007. Þann dag var dagslokaverð hlutabréfa í Glitni 25,7 og í FL Group 22,3 og samanlagt markaðsvirði hinna seldu hluta því 24.922 milljónir króna eða 127,5% af lánsfjárhæðinni. Tryggingarnar voru því fyllilega í samræmi við það sem lagt var upp með í lánssamningnum. Getur það ekki haft nein áhrif við úrlausn málsins þótt verðmæti undirliggjandi trygginga hafi síðar lækkað. Er ákærði hafði skrifað undir þau lánaskjöl sem ákæran lýtur að lauk aðkomu hans að málinu.
80. Loks þykir rétt að taka hér fram að í ákæruskjali er leitast við að gera sölu- og veðsetningarbann á hlutabréfum Stím í Glitni tortryggilegt. Segir þar að ákæruvaldið telji að sú ráðstöfun hafi „haft þann tilgang að festa þau hlutabréf inni í félaginu þannig að komið væri í veg fyrir að þau færu á markað aftur án samþykkis Glitnis. Sölu- og veðsetningarbann á hlutafé FS 37 [Stím] hafði í reynd sama tilgang, þ.e. að tryggja óbein yfirráð Glitnis yfir ráðstöfun á hlutabréfunum með því að koma í veg fyrir að félagið sem slíkt væri selt án samþykkis Glitnis.“
81. Hér fer ákæruvaldið að nokkru leyti rétt með tilgang lánakvaðanna. Ákærða er hins vegar fyrirmunað að skilja hvernig sá tilgangur getur mögulega skotið stoðum undir málsóknina á hendur honum. Kvaðirnar sem lagðar voru á Stím voru í fullkomnu samræmi við það sem tíðkaðist – og tíðkast enn – um lánveitingar til eignarhaldsfélaga. Slíkar kvaðir miða einfaldlega að því að tryggja hagsmuni lánveitandans með því að koma í veg fyrir að eignum verði ráðstafað án hans

samþykkis enda endurgreiðsla lána háð því að eignir félagsins standi þeim til fullnustu.

82. Samkvæmt öllu framangreindu verður ekki séð að nokkur haldbær rök hafi verið færð fram fyrir því að lánveitingin til Stím í nóvember 2007 hafi farið í bága við kröfur í lánareglum Glitnis um tryggingar fyrir lánum. Málátalbúnaður ákærvaldsins að þessu leyti ber þess allur merki að langt er seilst auk þess sem alvarlegs misskilnings virðist gæta um grundvallaratriði.

6.2.4 Ráðstöfunin dró úr fjárhagslegri áhættu Glitnis

83. Ákærði getur ekki fallist á að það sé rétt sem haldið er fram undir I. lið í ákæruskjali að hann hafi valdið Glitni verulegri fjártjónshættu með hinni umþrættu lánveitingu. Mat ákærvaldsins á fjártjónshættu Glitnis er bersýnilega rangt. Við mat á áhættunni hefur ákærvaldinu yfirsést að taka tillit til hlutabréfaviðskiptanna sem lánveitingin var órjúfanlegur hluti af og stöðu Glitnis fyrir og eftir viðskiptin. Öndvert við það sem haldið er fram í ákæru fullyrðir ákærði að viðskiptin hafi *dregið úr* fjárhagslegri áhættu Glitnis umrætt sinn. Óhjákvæmilegt er að komast að þeirri niðurstöðu þegar borin er saman fjárhagsleg áhætta Glitnis sem fylgdi eignarhaldi á hlutabréfunum í Glitni og FL Group *fyrir* viðskiptin, og fjárhagsleg áhætta Glitnis sem fylgdi láni til Stím, láni til Fons og hlutafjárframlagi til Stím *eftir* viðskiptin. Framhjá þessu verður ekki horft við úrlausn málsins. Skal það nú nánar útskýrt.
84. Fyrir viðskiptin átti Glitnir 640 milljónir hluta í Glitni og 380 milljónir hluta í FL Group. Gengi fyrrnefndu bréfanna við sölu þeirra hinn 16. nóvember 2007 var 25,5 krónur á hlut og hinna síðarnefndu 22,05 krónur á hlut. Verðmæti hlutanna í Glitni var því 16.320 milljónir króna og í FL Group 8.379 milljónir króna eða samanlagt 24.699 milljónir króna. Bein fjárhagsleg áhætta Glitnis vegna þessara eigna var sama upphæð, þ.e. 24.699 milljónir króna. Hefðu bréfin af einhverjum ástæðum orðið verðlaus þennan dag þá hefði fjárhagslegt tjón Glitnis vegna þess orðið sú upphæð. Hefðu bréfin lækkað í verði um minna en 100% þá hefði tjónið orðið hlutfallslega minna.
85. Um það verður ekki deilt að fjárhagsleg áhætta Glitnis vegna hlutabréfanna í Glitni og FL Group minnkaði við sölu þeirra til Stím. Það gerðist vegna þess að hluta áhættunnar af eignarhaldinu var velt yfir á aðra, þ.e. annars vegar þá sem veittu Stím víkjandi lán, þ.e. lán sem viku gagnvart lánum Glitnis til félagsins, og hins vegar þá sem lögðu Stím til eigið fé á móti Glitni.

86. Stím fékk 3.500 milljónir í víkjandi lánum. Við það lækkaði mögulegt tap Glitnis um sömu fjárhæð. Jafnframt voru Stím lagðar til 2.000 milljónir króna í hlutafé. Af því komu 650 milljónir króna frá Glitni sjálfum en 1.350 milljónir króna frá öðrum. Mögulegt tap Glitnis lækkaði því um 1.350 milljónir króna vegna hlutafjár sem Stím var lagt til af öðrum. *Samtals lækkaði mögulegt tap (fjárhagsleg áhætta) Glitnis vegna fyrrnefndra hlutabréfa í Glitni og FL Group því um 4.850 milljónir við þessi viðskipti*, þ.e. sölu bréfanna til Stím og fjármögnun þess félags.
87. Að mati ákærða breytir litlu um framangreint sú staðreynd að Glitnir fjármagnaði víkjandi lán Fons með láni til þess félags að fjárhæð 2,5 milljarðar króna. Á þeim tíma sem Stím-viðskiptin áttu sér stað var efnahagur Fons sterkur. Samkvæmt fjárhagslegum skilyrðum í lánasamningi við Glitni skyldi bókfært eigið fé Fons ekki vera lægra en 25 milljarðar króna á lánstímanum og eiginfjárhlutfall ekki undir 30% (bls. 392). Ákærði og áhættunefnd Glitnis máttu því líta svo á að lánið til Fons fengist endurgreitt. Endurheimtur þess væru óháðar verðþróun hlutabréfa í Glitni og FL Group. Þannig horfði staðan við ákærða og öðrum áhættunefndarmönnum á þeim tíma sem ákvörðun um lánveitinguna var tekin, þ.e. í nóvember 2007. Það ber að leggja til grundvallar við úrlausn málsins.
88. En jafnvel þótt dómurinn féllist ekki á þessa afstöðu ákærða breytir það ekki meginniðurstöðunni: Hin umþrætta ráðstöfun dró *samt* verulega úr mögulegu tapi (fjárhagslegri áhættu) Glitnis vegna hlutabréfanna í Glitni og FL Group. Í stað 4.850 milljón króna lækkunar mögulegs taps næmi lækkunin hins vegar 2.350 milljónum króna og færi því saman við nettó fjárstreymi til Glitnis vegna viðskiptanna. Fjárhagsleg áhætta Glitnis var samkvæmt því minni eftir viðskiptin heldur en hún var fyrir hvernig sem á málið er litið. Fær því ekki staðist að ákærði hafi með ráðstöfun sinni umrætt sinn orðið valdur að verulegri fjártjónshættu fyrir Glitni.
89. Um framangreint vísast nánar til dómskjala nr. 25 og 27, sem eru sérfræðiskýrslur dr. Gylfa Magnússonar og dr. Hersis Sigurgeirssonar. Höfundar eru báðir dósentar við viðskiptafræðideild Háskóla Íslands. Í sérfræðiskýrslunum er gerð grein fyrir mati höfunda á fjárhagslegri áhættu Glitnis af viðskiptum við Stím í nóvember 2014. Skýrslurnar voru báðar útbúnar að beiðni verjanda ákærða en þó þannig að höfundar unnu sjálfstætt, án samráðs og án vitneskju um vinnu hvors annars. Engu að síður er mikill samhljómur milli þeirrar aðferðafræði sem höfundar beita við matið. Niðurstöður höfunda eru að sama skapi efnislega hinar sömu. Þær eru ótvíræðar um að viðskipti Glitnis við Stím sem ákærði sætir ákæru vegna, hafi

dregið úr fjárhagslegri áhættu bankans en ekki aukið við hana eins og undirliggjandi er í öllum málatilbúnaði ákærvaldsins.

6.2.5 Ráðstöfunin hafði jákvæð áhrif á eiginfjárlutfall Glitnis

90. Ákærði byggir á að við mat á því hvort hann hafi gerst sekur um umboðssvik gagnvart umbjóðanda sínum, sem var fjármálafyrirtæki, sé nauðsynlegt að greina áhættu vegna viðskiptanna við Stím á grundvelli þess regluverks sem gildi um mat á áhættu í rekstri slíkra fyrirtækja.
91. Mat á áhættupáttum í starfsemi fjármálafyrirtækis fór fram samkvæmt lögum um fjármálafyrirtæki og stjórnvaldsfyrirmælum settum á grundvelli þeirra, sbr. einkum X. kafla laga nr. 161/2002 um fjármálafyrirtæki og reglna nr. 215/2007 um eiginfjárkröfur og áhættugrunn fjármálafyrirtækja. Aðalmælikvarðinn á áhættu er hlutfallið milli eiginfjárgrunns og áhættugrunns (eiginfjárlutfall). Kröfur um eiginfjárlutfall eru án nokkurs vafa eitt mikilvægasta tæki löggjafans og fjármálaeftirlits til að stýra áhættu og tryggja öryggi í bankarekstri, sjá nú t.d. 84.-86. gr. laga nr. 161/2002 um fjármálafyrirtæki.
92. Eiginfjárlutfallið mælir tapspól fjármálafyrirtækis. Hátt eiginfjárlutfall gefur vísbendingar um fjárhagslegan styrk, öruggan rekstur og þar með takmarkaðar líkur á greiðsluþroti. Lágt eiginfjárlutfall er vísbending um hið gagnstæða. Af þeim sökum er óhjákvæmilegt, að mati ákærða, við mat dómsins á því hvort skilyrði umboðssvika séu uppfyllt, að litið verði til þess hvaða áhrif viðskipti Glitnis við Stím í nóvember 2007 höfðu á umræddar stærðir í efnahag Glitnis, þ.e. áhættugrunn, eiginfjárgrunn og eiginfjárlutfall, og þar með fjárhagslegan styrk og áhættu bankans.
93. Engar slíkar upplýsingar lágu fyrir í þeim gögnum sem ákærvaldið lagði fram við þingfestingu málsins eða öðrum rannsóknargögnum. Til að bæta úr fór verjandi ákærða þess á leit við dr. Hersi Sigurgeirsson, dósent við viðskiptafræðideild Háskóla Íslands, að hann legði mat á og gerði grein fyrir þessum atriðum svo nýttast mætti dóminum við úrlausn málsins, sbr. dómskjal nr. 31. Sérfræðiskýrslu dr. Hersis er að finna á dómskjali nr. 32. Samandregnar niðurstöður hans eru eftirfarandi:

„Áhrif viðskiptanna á áhættugrunn, eiginfjárgrunn og eiginfjárlutfall bankans fara eftir því með hvaða hætti eignirnar í umræddum viðskiptum eru metnar í áhættu- og eiginfjárgrunn. Ekki er einhlítt hvernig það mat átti að vera. Þess vegna eru hér metin hámarks- og lágmarksáhrif

viðskiptanna á áhættugrunn og eiginfjárlutfall að gefnum tveimur mismunandi forsendum um meðhöndlun útláns sem eingöngu nýtur tryggingar í eigin hlutabréfum bankans. Samantekið er niðurstaðan eftirfarandi:

	Forsenda 1	Forsenda 2
Eiginfjárgrunnur	Hækkun um 16.658 millj. kr.	Hækkun um 4.849 millj. kr.
Áhættugrunnur	Hækkun um 10.120 – 25.653 millj. kr.	Allt frá 1.690 millj. kr. lækkun að 7.940 millj. kr. hækkun
Eiginfjárlutfall	Hækkun um 0,69 – 0,77%	Hækkun um 0,20 – 0,25%

Viðskiptin höfðu því alltaf áhrif á eiginfjárgrunn bankans til hækkunar, annað hvort um 16.658 millj. kr. eða 4.849 millj. kr. Áhrifin á áhættugrunninn voru annað hvort þau að hann hækkaði um 10.120 – 25.653 millj. kr. eða breytingin var á bilinu 1.690 millj. kr. lækkun að 7.940 millj. kr. hækkun. Undir öllum kringumstæðum hefðu viðskiptin haft þau áhrif að eiginfjárgrunnurinn hækkaði nógu mikið meira en áhættugrunnurinn þannig að eiginfjárlutfallið hækkaði alltaf við viðskiptin, að lágmarki um 0,20% en um allt að 0,77%." (Leturbr. ÓP.)

94. Samkvæmt framangreindu höfðu Stím-viðskiptin jákvæð áhrif á eiginfjárlutfall Glitnis. Að mati ákærða hlýtur það að hafa grundvallarþýðingu við mat á því hvort ákærði hafi brotið trúnað við umbjóðanda sinn. Virðist nokkuð erfitt að sjá það fyrir sér að ráðstöfun sem til þess var fallin að styrkja efnahag Glitnis og auka tapsþol bankans hafi valdið bankanum *verulegri fjártjónshættu* í skilningi 249. gr. alm. hgl. Það blasir beinlínis við.

6.2.6 Samanburður á valkostum Glitnis

95. Í málalímbúnaði ákæruvaldsins eru ekki gerðar athugasemdir við eignarhald Glitnis á eigin hlutum og hlutum í FL Group. Hið sama á við um kaup þessara hlutabréfa. Enda verður ekki annað ráðið en að eignarhaldið og kaupin hafi fyllilega verið innan marka laga og reglna. Eignarhaldinu fylgdi hins vegar fjárhagsleg áhætta eins og áður er rakið og hvað áhættu áhrærir má segja að Glitnir hafi staðið frammi fyrir þremur kostum:

- (a) að auka við áhættuna;
- (b) að halda áhættunni óbreyttri; eða
- (c) að draga úr og/eða dreifa áhættunni.

96. Mikilvægt er að hafa í huga að engin skylda hvíldi á Glitni að draga úr og/eða dreifa áhættunni. Eignarhald bankans á þeim hlutabréfum sem um ræðir var innan marka og Glitni hefði verið fullkomlega heimilt að eiga bréfin áfram. Án lagaskyldu valdi Glitnir hins vegar leið (c), þ.e. að draga úr og dreifa áhættunni vegna hlutabréfanna. Það var gert með því að fá aðra til að fjármagna hluta af þessum eignum í formi hlutafjárframlags og víkjandi lána til Stím, sbr. nánar umfjöllun í kafla 6.2.4.
97. Aðrar leiðir til að draga úr fjárhagslegri áhættu bankans hefðu fræðilega verið tækar. Þannig má hugsa sér að bréfin hefðu verið seld á markaði án fjármögnunar. Í því sambandi er hins vegar nauðsynlegt að hafa í huga að skráð markaðsvirði hlutabréfa í kauphöll gefur ekki alltaf góða mynd af líklegu söluverði þeirra, sérstaklega ef ætlunin er að selja mikið magn bréfa, líkt og gert var í þessu tilfalli. Sala á svo stórum hlut í þessum tveimur félögum á skömmum tíma hefði án efa lækkað gengi bréfanna og skilað sér í tapi til Glitnis. Sá kostur var því alls ekki augljós.
98. Við samanburð á sölu bréfanna án fjármögnunar á markaði og þeirri leið sem valin var er mikilvægt að hafa í huga að staða Glitnis gagnvart Stím var sterk. Bankinn var stærsti einstaki hluthafi félagsins og aðal lánveitandi þess. Bankinn hafði því ýmiss ráð til að knýja á um sölu á eignum félagsins, t.d. ef eignaverð þróaðist þannig að skilyrði lánasamninga um veðþekju yrðu ekki lengur uppfyllt. Með öðrum orðum, þótt Glitnir hafi valið að draga úr áhættu sinni með sölu bréfanna gegn fjármögnun að hluta, var ekki þar með útilokað að enn frekar yrði dregið úr áhættu vegna bréfanna með eftirfarandi sölu þeirra á markaði ef nauðsyn krefði. Söluandvirði hlutabréfanna hefði þá fyrst verið ráðstafað til að gera upp skuldina við Glitni.
99. Samkvæmt þessu hníga augljós rök að því að sú leið sem farin var, þ.e. að draga úr fjárhagslegri áhættu sem bréfunum fylgdi með því að láta aðra um að fjármagna eignarhaldið að hluta, hafi, á þeim tímapunkti sem ákvörðunin var tekin, verið vænlegri til að draga úr fjárhagslegri áhættu bankans heldur en að selja bréfin á markaði með tapi. Því er það ekki aðeins svo að ákærði, ásamt öðrum, hafi umfram lagaskyldu dregið úr fjárhagslegri áhættu Glitnis með Stímviðskiptunum, heldur hafi hann einnig valið þann kost af tveimur tækum, sem betur var til þess fallinn að tryggja hagsmuni bankans.

6.2.7 Um meint tjón Glitnis

100. Í ákæruskjali er gerð grein fyrir meintu tjóni Glitnis vegna þeirrar háttsemi ákærða sem heyrir undir I. ákærulið. Ákærði hafnar með öllu þeirri framsetningu sem þar kemur fram.
101. Hinn 6. apríl 2009 veitti Héraðsdómur Reykjavíkur FL Group heimild til að leita nauðasamninga við kröfuhafa. Frumvarp félagsins að nauðasamningi hlaut samþykki á fundi með atkvæðismönnum þann 26. maí 2009. Nauðasamningar félagsins voru staðfestir með úrskurði Héraðsdóms Reykjavíkur þann 15. júní 2009 og urðu þeir endanlegir við að frestur til að skjóta þeim úrskurði til Hæstaréttar leið undir lok án þess að málskot ætti sér stað. Í nauðasamningunum fólst m.a. að hluthafar félagsins fengu ekkert fyrir hlutaféð.
102. Hinn 22. apríl 2009 hófst slitameðferð Glitnis en þann dag tóku gildi lög nr. 44/2009 um breytingu á lögum nr. 161/2002 um fjármálafyrirtæki. Slitameðferðinni er ólokið en fyrir liggur greinargerð slitastjórnar um að eignir félagsins nægi ekki til að standa við skuldbindingar þess. Hluthafar félagsins fá því ekkert fyrir hlutaféð sem er verðlaust.
103. Ákærði varð samkvæmt þessu ekki valdur að neinu tjóni með láninu til Stím. Þvert á móti, ráðstafanir áhættunefndar bankans og ákærða gerðu það að verkum að umtalsverðir fjármunir skiluðu sér til Glitnis sem ella hefðu tapast við gjaldþrot bankans og FL Group.

6.2.8 Samantekt og niðurstaða

104. Samantekið þá er rangt að ákærði hafi staðið að þeirri lánveitingu sem ákært er vegna á allt öðrum forsendum en samþykkt hafi verið í áhættunefnd bankans. Í ákæru er beinlínis lagt til grundvallar að áhættunefnd bankans hafi tekið ákvörðun um að veita lánið. Ekki hefur verið gert líklegt að lánveitingin hafi falið í sér brot gegn ákvæðum í lánareglum Glitnis um tryggingar. Nettó fjárstreymi til Glitnis vegna Stím-viðskiptanna var jákvætt um a.m.k. 2.350 milljónir króna. Ákvörðun um að lána Stím var ótvírætt til þess fallin að draga úr fjárhagslegri áhættu bankans og bæta eiginfjárstöðu hans. Ákæruvaldið hefur ekki með neinu móti gert sennilegt að ákvörðunin, sem háð var viðskiptalegu mati ákærða og annarra nefndarmanna í áhættunefnd, hafi verið óforsvaranleg. Andstætt því sem haldið er fram í málatilbúnaði ákæruvaldsins varð ákærði ekki valdur að neinu tjóni með láninu til Stím. Þvert á móti, ráðstafanir ákærða og áhættunefndar bankans gerðu

það að verkum að umtalsverðir fjármunir skiluðu sér til Glitnis sem ella hefðu tapast við gjaldþrot bankans og FL Group.

105. Samkvæmt öllu framangreindu er alls ósannað að ákærði hafi með ráðstöfun sinni skapað Glitni verulega fjártjónshættu í skilningi 249. gr. sbr. 243. gr. alm. hgl.

7 RÖKSEMDIR OG SJÓNARMIÐ FYRIR SÝKNU SAMKVÆMT II. ÁKÆRULIÐ

7.1 Almennt

106. Í II. ákærulið er ákærða gefin umboðssvik að sök með því að hafa í krafti stöðu sinnar sem forstjóri og formaður áhættunefndar Glitnis „misnotað aðstöðu sína með því að fara út fyrir heimildir sínar til lánveitinga og stefna fjármunum bankans í verulega hættu þegar hann lét Glitni [...] veita Stími [...] 725.733.870 króna peningamarkaðslán“. Rökstuðningur ákæruvaldsins fyrir því að háttsemi ákærða í tengslum við lánveitinguna falli undir verknaðarlýsingu 249. gr. alm. hgl. er í öllum meginatriðum hinn sami og teflt er fram vegna I. ákæruliðar. Varnir ákærða vegna I. ákæruliðar eiga því að stórum hluta við um varnir hans vegna II. ákæruliðar einnig. Vísast til þess sem segir í 6. kafla að breyttu breytanda.

107. Samandregið leggur ákærði þó einkum áherslu á eftirfarandi atriði:

- Í fyrsta lagi að hann hafi ekki einn samþykkt lánið til Stím hinn 4. janúar 2008. Þrír áhættunefndarmenn hafi milli funda orðið við beiðni um að veita lánið í samræmi við reglur áhættunefndar um slíka samþykkt. Lánið hafi síðan verið staðfest á næsta reglulega fundi áhættunefndar bankans, eins og reglur nefndarinnar kváðu á um, án þess að nokkur nefndarmanna hreyfði athugasemdom. Um þetta vísast að öðru leyti til umfjöllunar og sjónarmiða sem rakin eru í kafla 6.1.2.
- Í öðru lagi að lánveitingin fól hlutfallslega í sér óverulega viðbót (u.þ.b. 3,6% aukningu) við fyrri lán Glitnis til Stím og samanlögð fjárhæð lána Glitnis til félagsins fól í sér óverulegt frávik frá þeim heimildum sem ákveðnar höfðu verið fyrir áhættunefnd. Um þetta vísast að öðru leyti til umfjöllunar og sjónarmiða sem rakin eru í kafla 6.1.3.
- Í þriðja lagi að ákærða var alls ókunnugt um að lánveitingin væri utan heimilda áhættunefndar. Vegna aðstæðna sem ákærði bar ekki ábyrgð á reyndist brýnt að taka ákvörðun um lánið með litlum fyrirvara. Fyrst eftir

samþykki og útgreiðslu lánsins var athygli hans og annarra áhættunefndarmanna vakin á að lánið félli utan heimilda nefndarinnar. Um þetta vísast að öðru leyti til umfjöllunar og sjónarmiða sem rakin eru í kafla 6.1.4.

- Í fjórða lagi að stjórn Glitnis hafi með ákvörðun um viðskiptamörk fyrir Stím hinn 28. janúar 2008 óbeint samþykkt lánveitinguna eftir á. Um þetta vísast að öðru leyti til umfjöllunar og sjónarmiða sem rakin eru í kafla 6.1.5.
- Í fimmta lagi að lánveitingin þjónaði hagsmunum Glitnis samkvæmt viðskiptalegu mati ákærða og annarra nefndarmanna í áhættunefnd bankans. Matið var fyllilega forsvaranlegt. Þar sem það var á hinn bóginn nokkuð annars eðlis heldur en viðskiptalegt mat hans samkvæmt I. ákærulið þykir rétt að gera sérstaklega grein fyrir þessu atriði í næsta kafla.

7.2 Nánar um viðskiptalegar forsendur lánveitingarinnar hinn 4. janúar 2008

108. Þess er áður getið að þegar ákvörðun var tekin um að lána Stím hinn 4. janúar 2008 hafði Stím þegar undirgengist skuldbindandi og óafturkræft loforð um áskrift að nýjum hlutum í FL Group (bls. 1874). Ákærði hafði ekkert með þá ákvörðun að gera. Val ákærða og annarra áhættunefndarmanna stóð því á milli tveggja kosta: að lána eða lána ekki. Við mat á því hvort forsvaranlegt hafi verið að velja þann kostinn að lána er hins vegar óhjákvæmilegt að líta til mögulegra afleiðinga þess fyrir Glitni að velja hinn kostinn, að lána ekki.
109. Þessir kostir áttu það sammerkt að vera hvorugur góður, einkum vegna þess að markaðsverðmæti þeirra nýútgefna hluta sem stóðu láninu til tryggingar var á þessum tíma orðið lægra en áskriftarverðið og þar með lánsfjárhæðin. Með öðrum orðum, fjárkrafa FL Group á hendur Stím nam hærri fjárhæð heldur en verðmæti þeirra eigna sem afhentar skyldu í staðinn. Sú staðreynd var þegar orðin Stím til tjóns, og hún hafði óhjákvæmilega fjárhagslegar afleiðingar í för með sér fyrir Glitni sem stærsta lánveitanda félagsins. Að velja þann kostinn að lána ekki var því síður en svo fullkomin lausn þeirra vandamála sem Glitnir stóð frammi fyrir. Afar mikilvægt er að hafa þetta í huga.
110. Hefði sú leið orðið fyrir valinu að lána ekki er ljóst að Stím hefði vanefnt skuldbindingu sína samkvæmt áskriftarloforðinu gagnvart FL Group. Ganga má út

frá að fjárkröfu FL Group hefði verið fylgt eftir með málsókn á hendur Stím og fullnustuaðgerðum að gengnum dómi. Krafa FL Group á hendur Stím hefði þá staðið jafnfætis (*pari passu*) lánum Glitnis í kröfuröð að því marki sem þau hefðu ekki fengið fullnustu í veðsettum eignarhlutum Stím í FL Group.

111. Einu eignir Stím voru þær sem stóðu kröfum Glitnis til fullnustu enda eigið fé félagsins uppuríð á þessu tíma og þekja vegna eldra láns Glitnis til félagsins komin niður í 93% (bls. 1877). Það er því staðreynd að skuldbindandi og óafturkræft áskriftarloforð Stím var þegar orðið að áhættu fyrir Glitni þegar greiðslan féll í gjalddaga hinn 4. janúar 2008 og lánsbeiðnin var send til áhættunefndar. Má segja að áhættan hafi raungerst í tjóni við, eða fljótlega eftir, áskriftina í desember 2007. Það var sá veruleiki sem áhættunefndarmenn stóðu frammi fyrir hinn 4. janúar 2008 þegar valið stóð milli þess að lána eða lána ekki.
112. Ástæða er til að útskýra þetta nánar með tölulegum samanburði á fjárhagslegum afleiðingum þess fyrir Glitni að lána ekki (sviðsmynd A) og að lána (sviðsmynd B). Miðað er við markaðsvirði eigna og stöðu krafna hinn 4. janúar 2008 (í milljónum króna):

	Sviðsmynd A (ekki lánað)	Sviðsmynd B (lánað)
EIGNIR		
FL Group	5.016	5.668
Glitnir	13.632	13.632
Samtals	18.648	19.300
SKULDIR		
Veðkröfur (Glitnir)	5.016	5.668
Almennar kröfur	15.054	15.054
- Glitnir	14.980	15.054
- FL Group	74	0
Samtals	20.070	20.722
Eignir upp í veðkröfur	5.016	5.668
Eignir upp í almennar kröfur	13.632	13.632
Heimtur almennra krafna (%)	90,6%	90,6%
Heimtur Glitnis (kr.)	18.581	19.300
Heimtur Glitnis (%)	92,9%	93,1%
Mismunur á heimtum (kr.)		719

Forsendur:

Gengi Glitnis – kr. 21,3 á hlut

Gengi FL Group – kr. 13,2 á hlut

Krafa Glitnis á hendur Stím – kr. 19.996 milljónir

113. Hér er gert ráð fyrir að FL Group hefði lýst kröfu á hendur Stím við gjaldþrotaskipti þess félags sem næmi mismuninum á (x) áskriftarverðinu sem Stím var skuldbundið til að greiða og (y) markaðsverði hlutanna hinn 4. janúar 2008, þ.e. u.þ.b. 74 milljónum króna. Eins og ráða má af töflunni hefði Glitnir fengið 719 milljónum krónum meira upp í kröfur sínar á hendur Stím miðað við sviðsmynd B heldur en samkvæmt sviðsmynd A. Það er u.þ.b. 7 milljónum króna minna heldur en lánað var. *Sjö milljónir var því kostnaður Glitnis af því að lána fremur en að gera það ekki.* Sem hlutfall af heildarkröfu Glitnis á Stím var sá kostnaður um 0,035%.
114. Að lána ekki hefði að mati ákærða jafngilt því að viðurkenna greiðsluþrot Stím, gefa eftir möguleikann á að hafa áhrif á málefni félagsins en þess í stað freista þess að fá sem mest upp í kröfur á hendur félaginu við gjaldþrotaskipti. Fjármögnun áskriftarinnar gaf Glitni hins vegar kost á að halda áfram að vinna með málefni Stím og ákveðið svigrúm í tíma til að leysa úr fjárhagslegum vandræðum félagsins, sbr. heimild í 1. mgr. 6. gr. General Rules on Credit and Market Risk (bls. 730), 4. mgr. gr. 11.1 í Credit Manual (bls. 309) og 3. mgr. 12. gr. Credit Risk Policy (bls. 803). Það var sú leið sem valin var. Að mati ákærða, og a.m.k. tveggja annarra áhættunefndarmanna, var hagsmunum Glitnis best þjónað með því að veita lánið miðað við stöðu mála á þeim tímapunkti sem ákvörðunin var tekin enda viðbótarkostnaður við lánveitinguna óverulegur samanborið við tjónið sem þegar var orðið. Að lána var að hans mati skynsamleg ráðstöfun og ákjósanlegri kostur af þeim tveimur sem valið stóð á milli. Mikilvægt er að hafa í huga að mat ákærða var *viðskiptalegs eðlis*. Af hálfu ákæruvaldsins hefur ekki verið gert líklegt að matið hafi verið *óforsvaranlegt*.
115. Með vísan til alls framangreinds er varla tæk sú niðurstaða að ákærði hafi gerst sekur um *trúnaðarbrot* gagnvart umbjóðanda sínum með því að hafa veitt lánið umrætt sinn. Ákvörðun hans var tekin með hagsmuni bankans í huga og því ógerningur að sjá hvernig hann á að hafa *verulega misnotað aðstöðu* sína í starfi. Hvað skilyrðið um verulega fjártjónshættu varðar verður vart framhjá því horft að ákærði var knúinn til að velja milli tveggja kosta sem hvorugur var sérstaklega góður. Ákærði valdi þann kost sem hann taldi fela í sér minni áhættu fyrir Glitni. Viðskiptalegt mat hans var að einhverju leyti huglægt því erfitt er að reikna til nákvæmrar fjárhæðar þann ávinning fyrir Glitni sem fólst í því að glata ekki stöðu sinni gagnvart Stím vegna væntanlegra fullnustuaðgerða þriðjamanns. Að hans mati var ávinningurinn af því að lána þó umtalsvert meiri en viðbótarkostnaðurinn sem af því hlaut. Ákæruvaldið hefur ekki gert líklegt að viðskiptalegt mat ákærða

um þetta atriði hafi verið óforsvaranlegt. Skortir því á að uppfyllt séu skilyrði fyrir því að hann verði fundinn sekur um brot gegn 249. gr. sbr. 243. gr. alm. hgl.

8 SAKARKOSTNAÐUR

116. Vegna kröfu um sakarkostnað vísast til ákvæða XXXIV. kafla laga nr. 88/2008 um meðferð sakamála.

9 VITNALEIÐSLUR

117. Við aðalmeðferð mun verjandi ákærða leiða vitni fyrir dóminn og spyrja vitni ákæruvaldsins eins og þurfa þykir.

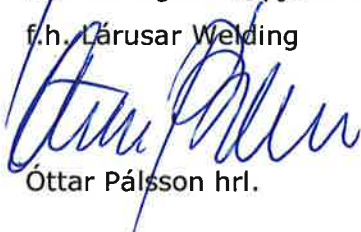
10 ÁSKILNAÐUR

118. Áskilinn er réttur til þess að leggja fram frekari gögn, leiða fleiri vitni fyrir dóm og færa frekari rök, andmæli og rökstuðning fyrir kröfum ákærða á síðari stigum málsins ef þörf krefur. Málið verður reifað nánar og rökstutt við aðalmeðferð þess.

Reykjavík, 4. nóvember 2015

LOGOS lögmannsþjónusta

f.h. Lárusar Welding

Óttar Pálsson hrl.

Til Héraðsdóms Reykjavíkur

Efnisyfirlit

1	MÁLFLUTNINGSUMBOÐ	1
2	DÓMKRÖFUR ÁKÆRÐA.....	1
3	SKJÖL.....	1
4	ATVIK MÁLSINS	1
	4.1 Fyrsti ákæruliður	1
	4.2 Annar ákæruliður	3
5	SKILYRÐI 249. GR. ALMENNRA HEGNINGARLAGA NR. 19/1940.....	5
6	RÖKSEMDIR OG SJÓNARMÍÐ FYRIR SÝKNU SAMKVÆMT I. ÁKÆRULIÐ	6
	6.1 Misnotkun á aðstöðu	6
	6.2 Afmörkun	6
	6.3 Ákvörðun fjölskipaðrar áhættunefndar	8
	6.4 Óverulegt frávik frá heimildum.....	10
	6.5 Ákærða var ókunnugt um að farið væri fram úr mörkum. Yfirsjón annarra sem orsakavaldur.....	12
	6.6 Óbeint eftirfarandi samþykki stjórnar	14
	6.7 Lánið þjónaði hagsmunum Glitnis og dró úr fjárhagslegri áhættu bankans	15
	6.8 Engin launung	16
	6.9 Samantekt og niðurstaða	16
	6.10 Veruleg fjártjónshætta. Auðgunarásetningur	17
	6.11 Afmörkun	17
	6.12 Forsendur lánsins	18
	6.13 Tryggingar.....	19
	6.14 Ráðstöfunin dró úr fjárhagslegri áhættu Glitnis.....	23
	6.15 Ráðstöfunin hafði jákvæð áhrif á eiginfjárlutfall Glitnis	25
	6.16 Samanburður á valkostum Glitnis	26
	6.17 Um meint tjón Glitnis.....	28
	6.18 Samantekt og niðurstaða	28
7	RÖKSEMDIR OG SJÓNARMÍÐ FYRIR SÝKNU SAMKVÆMT II. ÁKÆRULIÐ	29
	7.1 Almennt	29
	7.2 Nánar um viðskiptalegar forsendur lánveitingarinnar hinn 4. janúar 2008	30
8	SAKARKOSTNAÐUR	33
9	VITNALEIÐSLUR.....	33
10	ÁSKILNAÐUR	33